

DISSERTATIO JURIDICA INAUGURALIS
DE
EMPTIONE SPEI,

Vom Kauf einer blossen Hoffnung,

ad L. Nec emptio VIII. ff. de contrabenda Empt. &c.

QVAM

PRAESIDE

IO. SAMVELE STRYKIO,

JC. SERENISS. VIDVÆ SAXO-ISEN. CONSIL.

AVL. PROF. JUR. PVBL. ORD. H. T. DECANO

IN ALMA FRIDERICIANA

PRO LICENTIA

IN AUDITORIO MAJORI HORIS ANTE-ET POMERIDIANIS

DIE MAII A. R. S. MDCCXIV.

GEORGIUS Fürbringer,

OSCHWITZ-BARVTHENS.

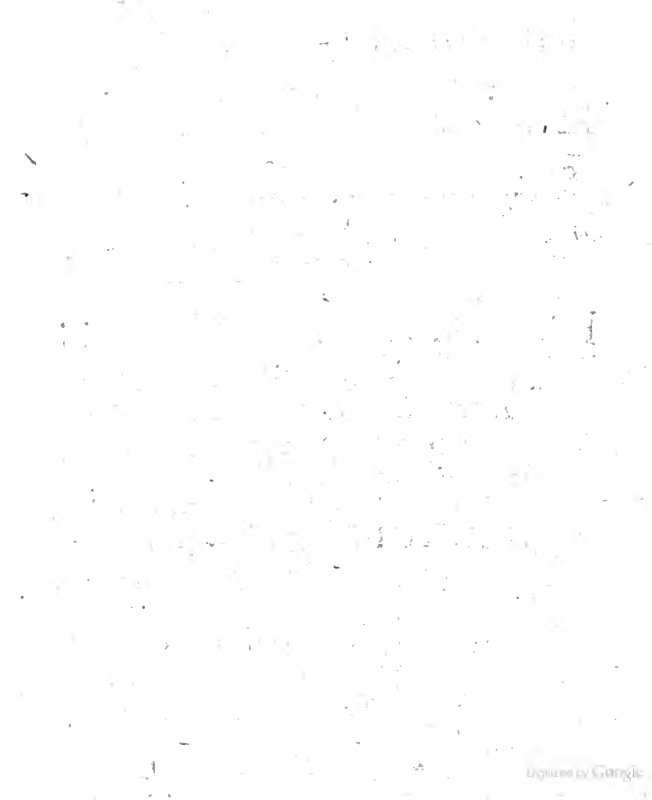
VITEMBERGÆ,

IN OFFICINA HAKIANA.

M DCC XLII.

(4)

PROOEMIUM.

Spem proelio non emit, quicunque præ-
sentia vanis, incertis certa præfert,
futurorum contingentium acris & cum
fastidio Contemptor. Etenim si Spes est
somnium vigilantis juxta PLATONEM;
Illusarum mentium Letbargus BOETIO;
fallacissimum Bonum ex SENECAE (ep.

X.) effato; utique *Venditorem Spei nugivendum, Emptorem*
umbræ Sectatorem, verissime dixeris. Unde & Glossa in
L. 8. pr. ff. de Transact. ad præsens ova cras pullis esse meli-
ora stituit; quod vernacula non inconcinne redditur,
 es sey besser ein Sperling in der Hand, als ein Storch auf
 dem Dache. Icti quoque appellatione rei *spem* compre-
 hendi vix concedunt, Tiraquell. *de LL. Connub. Gl. 2. n. 35.*
 Nec pati damnum dicitur, qui *spem lucri futuri* perdidit
L. 26. ff. de damn. infect. Quod si de *pretio Spei* quæras, pla-
 cet Responsum Non. Neminis, qui orta lite inter *Cupedi-*
narium & Bajulum, quod hic panem ad prunas istius tor-
 ruisset, atque ob id factum alter denarium exegisset, pro-
 nunciavit: Eum, qui non nisi *fumo* paltus esset, *tinnitu*

nummi recte liberari, v. Dinner. de *just. rer. pret. Quest.*
4. n. 79. Verum utut de *spe improbabilis* hæc lorgiamur,
 videas e contra *spei probabilis* rationem in jure insignem
 haberi. Sic *nostrum* dicitur, cujus consequendi *spes* sal-
 tem adest *L. 38. §. ult. ff. ad L. Falc.* Propter nudam
spem mitti quis potest in possessionem *L. 11. ff. quib. ex*
caus. in possess. Datur pro *Spe* Restitutio in integrum *L. 3.*
§. si quid Minori. ff. de Minor. Venit *damnum Spei* in
 Actionem *L. Aquil. L. 23. ff. ad L. Aquil.* Cavetur propter
 solam *Spem*, uti propter *Rem. L. 9. pr. ff. Usufruct. quem-*
adm. cav. Admittitur *Spei* Oppignoratio *L. 15. L. 16. §. 7. ff.*
de Pignor. Quin sicut in genere *Spes* pro Veritate habe-
 tur *L. 71. ff. de Evisct. Bartol. ad L. 29. §. 14. ff. de Lib. & Postb.*
n. 2. L. 1. pr. ff. de Stat. Lib. ita imprimis observandum, quod
 & donari *L. 3. C. de donat. & VENDI* queat. Quousque
 vero & quatenus *Emptio Spei* procedat, operæ pretium
 duximus, si plenius excuteretur. *Facta est alea* in se-
 quentibus, *Spemque* inter & *metum* hæremus dubii, num
 Lectori Benevolo ubique satisfactum sit? Veniam ta-
 men vel ex eo facilius merebimur, quod jam olim
 & *Ripa & Bartolus* id argumentum scrupulosum
 difficillimumque judicarunt.
 Vale & fave.

DISSER-

DISSERTATIO JURIDICA INAUGURALIS
DE
EMPTIONE SPEI.

Recepta huc usque Dd. Methodo, tum Philosophis, Ciceroni *Lib. 1. Offic.*, Gellio N. A. *Lib. 1. c. 18. Lib. 10. c. 4. & c. 9. Lib. 13. c. 15.* Senecæ *Lib. 7. de benef. c. 4. fin.* aliisque; tum Ictis, de quorum millibus solum Ulpianum allegasse sufficiet in *L. 1. ff. de F. & F. L. 1. ff. de Pactis L. 1. §. 1. ff. de R. C.* dudum solenni, *Onomatologiam* videlicet certi *Thematis* præmittendi ejusdem *Pragmatologiae*, neque nobis vitio versum iri confidimus, si nonnulla de verbo *Emptionis* & *Spei* præfabimur ante, quam ad ipsam nuclei evolutionem altius provehamur.

§. II.

Emptionem igitur a Primitivo *emere*, ejusque Supino *emptum* dirivari, tralatitium est. Sicuti vero quando *emisse* dicor, aliquid necessario *ipso* i. e. *meum* feci; unde fortassis origo verbi *emere* juxta Connan. *Lib. 7. c. 5. n. 1.* ita vocabulum *Emptio* STRICTE denotat contractum consensualem de re pro certo pretio tradenda *L. 1. §. fin. L. 2. §. 1. ff. h. t. L. 1. §. 2. ff. de Permut.* Nam LATE sumitur quoque

que (1) pro quacunque *alienatione* & correlativa *acquisitione* quippe Lex ipsa *XII. Tabul.* verbo isto omnem alienationem (& respective acquisitionem) complexa dicitur *L. 29. ff. de Stat. Lib.* Gothofred. in not. Fab. de Mont. *Præf. Q. 2. n. 2.* Ubi insuper observandum, quod veteres in Emptione Venditione Appellationibus promiscue usi fuerint *L. 19. ff. de A. E.* ita ut alterutrum vocabulum pro integro contractu poneretur *L. 2. ff. de Contr. Empt. L. 23. §. 3. de A. E.* Strauch. *Diff. Justin. 15. apb. 2.* (2) Pro Contractu *Locationis Conductionis* *L. 30. §. 3. ff. Loc.* Unde Veterum Ictorum dubitatio in quibusdam speciebus orta, an Emptio-Venditio, an vero Locatio-Conductio essent? conf. Mudæus *de E. V.* ubi regulas aliquot pro istis dubiis resolvendis, *pr. Tr. n. 13. 14.* proposuit. (3) Pro *Permutatione*, quia quælibet permutatio sapit vim & naturam Venditionis *L. 2. C. de Rerum Permut. estque Emptioni Vend.* maxime vicina *L. 2. ff. eod.* Imo dicitur Species Venditionis *L. 19. §. ult. ff. de Rerum Permut.* utpote quæ a permutatione originem traxerit, asserente Paulo *L. 1. ff. de Contr. Empt.* Sed in præsentī quidem negotio, præcipue *strictior* vocabuli Emptionis *significatio* regnabit.

§ III.

Occurrit jam altera *Rubrica* vox *SPEI* explicanda, cujus *Erymologia* non est, quod diutius immoremur, sive a *sperare* sit oriunda, sive potius *sperare a spe*: quod non nemo exinde probare nititur, quia Veteres *Sperem* pro *Spem* dixerint. Germanice effertur *Hoffnung*: Diminutivum *Specula*, eine schlechte Hoffnung videre est apud Cic. *ad Cæs. 11. Fam.* in communibus miseriis hac oblectabar *specula*, quo loco nec *Paronymum* *Spei* sicco prætereundum pede, nimirum, *Speratus* & *Sperata*, Veteres enim

enim ita Sponſum Sponſamve appellitarunt. Varro *Lib. 5. de Leg. add. Barnab. Briffon. Lex. voc. Sperare junct. Perizonio ad Franciſc. Sanctii Minervam, ſeu de Cauſis latina lingua Lib. 4. p. 574.*

§. IV.

Aſt plus negotii nobis cauſabitur *SPEI Homonymia*. Significat enim *Spes* (1) *generaliffime expectationem quamcunque eventus futuri, ſive Boni, ſive Mali*. Eſt enim *ſpes* *Opinio futurorum*, referturque tam ad Bona, quam ad Mala. Bart. in *L. 29. §. 14. ff. de Lib. & Poſtb.* Unde Cicero *ſpem malorum* Haud dicere dubitavit *Lib. 1. ad Attic. & Poetarum Princeps* canit: At *ſperate* Deos, memores ſandi atque nefandi *Lib. 1. Æneid. add. Perizonius c. 1. Quo pacto & Jctus ſperare pro timere uſus eſt L. 3. §. 6. ff. ſi cui plus, quam per L. Falc. add. L. 15. §. pen. ff. de damn. infect.* (2) *generaliter, & magis proprie Expectationem futuri Boni, deſiniente Cicerone 4. Tuſc. a quo haud procul obcludit Carteſius de Paſſionib. anima Art. 165. Spes, inquit, eſt diſpoſitio anima ad ſibi perſuadendum id eventurum, quod cupit; quæ producitur motu ſpeciali Spirituum, conſlato ex motu latentia & deſiderii inter ſe permixtis*. Atque in eo ſenſu *ſpes* ſumitur (3) *ſpecialiter* (a) *pro Expectatione Boni valde certa, quatenus reſpicit aliquid haud dubie exſtiturum; vocatur alias DDb. probabilis, ordinata, radicata: qualem v. g. de Libertate habet ſtatu liber, poſtquam Hereditas eſt adita L. 11. ff. de Stat. Lib. Quo pertinet L. 22. §. 1. C. de Jur. delib. ibi: ſpe certiffima. L. f. §. 2. Cod. Comm. de Leg. Sichard. ad L. 3. fin. C. de Donat. Tiraquell. de LL. Connub. Gl. 2. n. 36. Sic Spei ordinata exemplum eſt foetus in utero exiſtens, qui ſpes animantis dicitur l. 2. ff. de mort. infer. (b) pro Expectatione Boni valde incerta; vocatur alias DDb. Im-*
pro-

probabilis, non radicata: qualis est v. g. in Emptione Iactus, L. 8. §. 1. ff. de C. Empt. Talis poneretur in morte octo Fratrum, Juvenum & bona valetudine utentium, siquidem sine liberis decesserint, vid, *Pruckm. P. 1. Conf. 48. n. 60.*

§. V.

Enimvero dum a verbis ad rem ipsam transitum paramus, scrupulum non levem injiciunt tria illa Substantialia E. V. *Requisita, Consensus* pr. l. b. t. L. 1. §. 2. ff. de Rer. Permut. *Merx* sive Res l. 1. pr. eod. & *Preteritum* l. 8. pr. ff. de E. V. Cum enim nec Emptio nec Venditio sine Re, quæ veniat, possit intelligi l. 8. §. 1. ff. de C. E. Juvabit hoc loci præliminariter disquirere: Num Spei Emptio detur? quod quidem prima fronte videtur negandum, quia spes est quasi non est, & omnium rerum fallacissima, ut in proximo loculenter docuimus. Atqui non-entis nullæ sunt qualitates, nulla Accidentia arg. L. 41. §. quodsi & quoniam. ff. si cert. pet. L. 30. ff. de Test. Tut. Nec æstimari potest, quod in rerum natura non est L. 7. L. 10. ff. de Hered. l. Ad. Vend. Unde nec ex JCorum Legibus patidamnum dicitur, qui perdit speciem futuri lucri L. 26. ff. de damn. infect. Tiraquell. de LL. Connub. Gl. 2. n. 35. Ita si quis uno pretio duos servos emerit, quorum alter ante venditionem moriatur, neque in vivo constare Emptionem, respondet Marcianus L. 44. ff. de C. E. Cui adstipulatur Paulus L. 15. eod. Et si consensum fuerit in Corpus, id tamen in rerum natura ante venditionem esse defuerit, nulla Emptio est. Quod ampliatur, ut nec æstimatio, nec poena ejusmodi rei non existentis debeat L. 69. ff. de V. O. Frantz de C. E. n. 104. Sic in domus exusta venditione, quam exustam & Venditor & Emptor ignorarunt, Nerva, Sabinus, Cassius, nihil venisse ajunt, quamvis arca maneat, pecuniamque solu-

*solutam condici posse, l. 57. ff. de C. Empt. Quod & ob-
 net, si pars amplior saltem exusta sit, ut non compellatur Em-
 ptor perficere Emptionem, imo quod forte solutum ab eo est pos-
 sit repetere c. l. Ratio decisionis non aliunde petenda, quam
 ex l. 8. ff. de C. E. quia scilicet res deficit, quod & expressis
 verbis innuit Mudæus ad l. 57. ff. de C. E. n. 1. 2. inquiring:
 cum uterque ignoravit, videri posse obligationem nasci & coa-
 sensu nulla fraude infecto; at qui potest, deficiente re, quæ ve-
 neat? Objicis pro saluanda Spei Emptione, vocabulo Rei
 Spem quoque comprehendendi. Nam res in abstracto idem fere
 est, quod non ens. Mozz. cap. quæ veniant appellat rei & patet
 latissime l. 5. ff. de V. S. L. 1. ff. de R. C. vid. Franciscus de
 las Caldas in repetitione legis: Si Minorem ub. Res C. de in
 integr. Rest. minor. & alibi dicit Bartolus in l. Gallus ff. de
 lib. & posthum. quod spes pro veritate habeatur. Sed Resp.
 poterat ita vis inferri vocabulo rei, quod plane impro-
 prie refertur ad non ens: Unde Tiraquellus negat spem
 comprehendendi appellatione rei, de LL. Connub. Gl. 11. n. 37.*

§. VI.

Ast tamen his non obstantibus, & EXISTENTIAM
 & JUSTITIAM Emptionis Spei per Trx. & asserta DD.
 confestim probatam dabimus. Palmarium fundamen-
 tum exhibet Ictus Pomponius l. 8. ff. de C. E. Nec Emptio
 nec Venditio sine re, quæ veneat, potest intelligi: & ta-
 men fructus & partus futuri recte emuntur &c. cui respon-
 det Paulus l. 34. ff. eod. ibi: res futuras emi posse. Exempli
 loco adducuntur a Labeone frumenta in verbis l. 78. §. 3. de
 C. E. ab Ulpiano futurum, quod retibus extrahetur l. 12. ff.
 de A. E. l. 11. §. 18. ff. eod. a Juliano pendens vindemia &
 fructus Oliva l. 25. ff. eod. l. 39. §. 1. ff. eod. Ut temporis spa-
 tiique lucrandi gratia taceamus l. 3. C. de Donat. L. & quæ

B

non-

nondum sunt 15. ff. de pign. & Hyp. l. fin. C. quæ res pign. L. 46. ff. de pact. ibi: Spem futura perceptionis. l. 73. ff. de V. O. l. 23. ff. Famil. ereisc. Quibus inducti LL. Antistites uno ore Regulam confirmant, Spei Emptionem dari. Uberius ei lumen accedunt Molin. de J. & J. Tr. 2. D. 340. num. 14. Mozz. de E. V. n. 16, 17. Fabian. de Monte Tr. Empt. Q. 4. n. 46. Gvilielmus Maranus Parat. ff. de H. v. A. V. ibi: Valet nihilominus Emptio &c. Tulden in Cod. de Contr. E. n. 4. Faber. in C. de Locat. Tit. 26. Sichard. ad l. 3. C. de donat. Prukman. Vol. 1. Conf. 46. Brunnem. ad l. 3. C. cod. Mudæus de Contr. E. ad l. 8. n. 1. sqq. & Cap. ult. de Aff. Empt. n. 17. Lugo de J. J. D. 26. Sect. 2. n. 15. Steph. Fagundez de J. J. lib. 5. Cap. 24. n. 7. Mantica de Tac. & amb. Convent. lib. 4. Tit. 18. n. 26. Christinæus Decif. Belgic. Volum. 3. Decif. 53. usque 61. Connanus l. 7. c. 6. n. 7. Sande l. 3. Dec. 3. 1. 4. Def. 7.

§. VII.

Itaque & LL. supra cit. & DD. autoritate confisi Emptionem definimus sive describimus Emptionem Spei, quod sit contractus consensualis, a contrahentibus vel pure vel conditionaliter initus super Expectatione rei, eventu vel probabili, vel improbabili futuræ, pro certo quidem pretio, ita tamen ut regulariter periculum priori casu ad emptorem, posteriori ad Venditorem spectet.

§. VIII.

CAUSA EFFICIENS Remota est Dispositio Legis, tum Civilis tum Naturalis. Illa patet ex LL. antea allegatis, hæc adstruitur ab illustri Pufendorffio l. 5. c. 5. §. 6. de J. N. & G. his verbis: Est & peculiare Genus Emptionis, qua non certa res, sed probabilis tantum spes emitur, cui

ex

ex conventione Contrahentium pretium constituitur. Neque vitiat talis Emptio, ubi postea ipsa res pretium superaverit, aut multum infra fuerit. Sicut & idem in Emptionibus per Aversionem & in Actionibus obtinet, quod ejusmodi Emptionibus aliquid aleæ sit admistum. Conf. Grotius lib. 2. c. 12. n. 4. & 26.

§. IX.

CAUSA EFFICIENS PROXIMA Emptionis Spei sunt Personæ eam celebrantes, & quidem regulariter omnes, qui contrahendo se mutuo obligare valent. At cum E. V. Libertas lege civili coerceri possit l. 14. C. de C. E. notandum, & nostram Spei Emptionem illicitam fieri ac prohiberi 1) Generaliter (a) Prodigis, Furiosis, Minoribus l. 6. ff. de V. O. (b) Patri & Filio in sacris Paternis constituto l. 2. pr. 2. ff. de C. E. quod limitatur ratione bonorum Castrensiū & Quasi Castrensiū l. 2. ff. ad Scil. Maced. (c) Præsidibus, qui Officii Causa in Provincia agunt l. 62. ff. de C. E. 2) Specialiter (a) Liberis spem de bonis Paternis vendere cupientibus. Ratio, quia in rerum natura non est, quod venierit l. 1. ff. de H. vel A. V. Quamvis enim Liberis integrum sit, sperare Parentum bona, licet superstitum l. 17. §. 3. ff. de Adopt. quia Liberi vivo adhuc Parente Domini paternorum bonorum quodammodo habentur l. 11. ff. de Lib. & Possib. & ipso Jure in Liberos Paterna Hereditas continuare dicitur §. 2. J. de Hered. Qualit. Tamen procedit hoc tantum per fictionem Juris quoad spem Successionis Carpz. P. 2. C. 12. Def. 36. n. 5. Non utilis inde competat facultas bona Paterna, tanquam sua vendendi, cum ne quidem ea habere dicantur l. 28. fin. ff. de Vul. & pup. Substit. Facit, quod Venditor vel Emptor talis Spei lædat jus Gentium, & bonos

mores arg. l. 29. §. 2. ff. de donat. Mæstert. de Just. Rom. LL. l. 6. 1. Dub. 42 pr. Hartm. Pist. V. 5. Qu. 1. n. 10. sqq. Quod ampliatur, ut nec Liberi *spem Legitimæ* vendere queant l. 1. §. 6. ff. de Success. Carpzov. C. Def. n. 2. Tiraquell. de Jure Primogen. Q. 40. n. 219. seq. (β) *Spes præmiorum futurorum Athletis*, proposita, *emi & vendi* nequid arg. L. *Spem. C. quæ res pign. Oblig.* Ratio est, quia proposita, Athletis præmia velut calcar addunt Virtuti: quodsi *spem* consequendorum Tertiis *emisset*, juste timeri poterat, ne isti torpescerent, quippe post victoriam solatio carituri Perez. ad b. l. n. 6. Non obstat l. 40. ff. de re jud. Nam Resp. vel loqui textum de præmiis jam partis, non futuris Dn. Brunn. c. l. Mozz. de Contr. de reb. quæ pign. dari poss. n. 29. Vel privata passione præmia futura non posse alienari, secus auctoritate publica, de qua l. 40. Perez. in Cod. n. 6. Mozz. c. l. Ceterum de Athletis quæ dicta sunt, num ad salaria futura DD. vel ministrorum Ecclesiæ extendenda sunt? vid. ibid. (γ) *Heredes prohibentur vendere*, quod ex testamento ad ipsos perventurum est, tenore ejus adhuc incognito l. 12. ff. de Transf. arg. l. 6. ff. eod. Fundamentum hujus specialitatis est favor ultimarum Voluntatum, quas exitum sortiri publice & privatim inter est l. 1. C. de SS. Eccl. Carpz. Decif. 157. p. 2. n. 6. Sichard. ad l. 3. C. de donat. In specie id obtinet in alimentis futuris, testamento relictis arg. l. 8. ff. de Transf. Ratio, ne Alimentarii contenti modico præfenti, potiora amittant. Limitatio est, ut rata sit talis Emptio Venditio futurorum, si Autore Prætor fiat l. 8. C. de Transf. si usui cedat Alimentario c. l. §. 6. Carpz. c. l. n. 17. sqq. (δ) *Inter Clientes & Advocatos futuris eventus lisis emi, vendi, nequit* l. 6. §. 2. C. de postul. l. 15. C. de Procurat.

rat. Nam sic præbetur occasio calumniose litigandi, & veritatem propter *spem* lucri oppugnandi Perez *ad Tit. de Postul. n. 6.* Ampliatur, ut non solum *spes certa summa*, quæ in judicio ventilatur, *vendi non debeat*, sed neque ipse litis eventus *l. 7. ff. mand. add. Dn. Brunnem. l. 5. C. de Postul. n. 3.* quia perinde lis redimitur.

§. X.

Progredimur ad FORMAM *Emptionis Spei*, quæ consistit in consensu super Expectatione rei vel probabiliter vel improbabiliter futuræ, & pretio, pure vel conditionaliter declarato. Diximus, formam consistere in consensu quia est Substantiale Requisitum *Emtionis l. 9. ff. de C. E.* Etsi enim *res* intervenire debet, non tamen actus requiritur ad causandam obligationem, cum statim atque convenimus, sit perfecta Venditio respectu contractus, & competat Actio ex Empto *l. 1. pr. ff. de A. E. Mozz. de contr. quæ veniant appell. rei n. 10.*

§. XI.

Porro diximus consensum in *E. Spei* declarari vel pure vel sub conditione arg. *l. 10. ff. de V. S. §. 4. Inst. de E. V.* Pure tunc dicitur contrahi, cum neque dies neque conditio adjicitur, sed res simpliciter venditur. Manz. *ad c. §. 4. n. 2. 3. add. Rebuff. ad l. 10. ff. d. V. S.* Sic pure *Emtio Spei* celebratur, quando quasi alea emitur, quod fieri solet, cum captus piscium, vel avium, vel missilium emitur: *Emptio* enim est, etiam si nihil inciderit; quia id actum intelligitur *l. 8. §. 1. ff. de C. E. l. 19. ff. de A. E. V.* Aliud exemplum occurrit *l. 10. l. 13. ff. de H. v. A. V.* Ast sub conaitione celebratur *Emptio*, cum in aliquem casum futurum incertum differtur *l. 2. ff. de Addict. in diem. l. 7. ff. de Refc. V.* Est enim

Conditio adjectio aliqua ad actus, jus vel obligationem parituror, qua eorundem vis & efficacia confertur in aliquem eventum a casu, aut arbitrio humano pendentem. Dn. a Pufend. cap. 8. §. 2. d. I. N. & G. Vel brevius: est qualitas actui adjecta, quæ vim ejus confert in casum futurum incertum §. 4. l. de V. O. l. 34. §. 1. ff. de Cond. & Demonstr.

§. XII.

Quemadmodum vero actus pauci sunt, qui conditionem non recipiant l. 77. ff. de R. J. ita manifestum est, *Emptionem Spei* modo sub *expressa*, modo sub *tacita* conditione fieri. arg. l. 19. ff. de H. v. A. V. l. 73. ff. de V. O. *Expressa Conditionis* in E. Sp. exemplum potest esse *Vendita Hereditas Titii*, si Titius consentiat, & in ea voluntate perseveret Molin. de J. & J. Tr. 2. Disp. 340. num. 3. Carpzov. P. 2. C. 35. D. 19. num. 2. Similiter quando fructus vendimus, si qui nascentur, vel, si quos percipi conrigerit. Quamvis enim Bartolus ad l. 8. ff. de C. E. hisce verbis ipsum *incertum*, scilicet *aleam* sive *spem* venditam autemet; quia tamen dictionis si ea est natura, ut tempus futurum respiciat, habens se æque ad non esse ac esse l. 1. ff. de Cond. & Demonstr. ideo certum, quod conditione non existente actus etiam ipse pereat. L. 8. §. quod si. ff. de peric. & commod. rei vend. Mantica de Tac. & Amb. Conv. Lib. 4. Tit. 10. Pantschman. Quæst. 17. num. 82. 83. Neque minus *Emptionem Spei* sub *expressa* conditione fieri putamus, si v. g. vendam *reditum annuum futurum*, nisi melior conditio offeratur l. 2. ibi: erit emptio *condicionalis* ff. de Addict. in diem. l. 7. pr. ff. de C. E. Si enim non offeratur, creditur *emptio* retro pure celebrata l. 11. §. 1. ff. qui pot. in pign. Sin deficiat conditio, & offeratur meli-

melior, prior Emptio deficit l. 8. ff. de peric. & con-
mod. R. V.

§. XIII.

Altiorē indaginem meretur consensus in E. S. sub
condicione tacita interpositus, utpote quæ pro expressâ
habetur l. 3. ff. si certum pet. l. 94. ff. de V. O. Tacitū enim
hic est, quod venit ex natura actus l. 1. §. 3. ff. de Cond. &
Demonstr. Sic communis Dd. opinio est in emptione fru-
ctuum nasciturorum subesse tacitam conditionem, si nascan-
tur l. 73. ff. de V. O. Sichard. ad l. 3. C. de donat. Mozz. de
reb. quæ emi & vendi poss. num. 16. Mudæus late ad l. 8. n. 4.
ff. de C. E. Carpz. P. 2. C. 37. Def. 25. num. 1. Tunc enim
incipit actio, cum per rerum naturam fructus præstari
possunt, Mantic. de T. & A. Conv. lib. 14. Tit. 41. num. 13.
Neque præsumendum est, aliquem suum velle iactare
ac pretium rei non existentis constituere l. 25. ff. de prob.
Quod ampliatur, si venditor dixerit: Vendo tibi fru-
ctus futuros, siue perceptionem fructuum, ut utroque casu
tacita subintelligi debeat conditio, si nascantur; per-
ceptio enim cum effectu sumenda est, & in significato poten-
tiori l. 3. §. 6. ff. de Neg. Gest. Præterea id, quod hic ex-
pribitur, aliud tacite inerat, atque ex pretio constituto
perceptio realis eo magis colligenda venit. Panischman.
Quæst. 17. n. 47. sqq. qui ibidem dissentienti Bartolo abun-
de satisfecit n. 54. seqq.

§. XIV.

Quod dictum de fructibus, ob identitatem rationis ex-
tenditur ad venditionem partus ancillæ vel foetus pecorum, ut
nunquam non conditio supponatur, si nascantur. Nam an-
tea solum homo fieri sperabatur l. 14. C. de Fideic. liberr. dici-
turque foetus in utero spes animantis l. 2. ff. de Morr. infer.
Igitur

Igitur hæc *venditio* ex re ipsa dilationem capit, donec id, quod in utero est, excludatur arg. l. 73. ff. de V. O. Rebuff. ad. l. 10. ff. eod. Mantie. lib. 14. Tit. 41. n. 13. Nam si editum nil sit, venditio erit nulla l. 8. ff. de C. E. Gomez. Resol. c. 2. n. 7. Pansschman. c. Q. n. 83.

§. XV.

Alia ratio est in *empto retis jactu* vel *Avium captura seu venationis*, ubi *Emtio conditionalis* non est, sed *pura*: quia enim tam *naturalis & verisimilis certitudo* non reperitur hic, ut isthinc; *spes nuda* vendita intelligitur l. 12. ff. de A. E.

§. XVI.

Aperit se jam nobis spatiosissimus decendi campus, dum *emptionis spei* OBJECTVM aggredimur explicandum, quod includit *res quascunque sive probabiliter, sive improbabiler futuræ*, modo in specie earundem Empt. Vendit. prohibita non sit. Ab *illicitis* ergo ut ordiamur, ad eam certo modo referendam exiltimamus *emptionem futurorum fructuum*, scilicet ubi adhuc *Messis in herba*, aut *Vindemia pendens est*. Licet enim de *J. Civili* expeditum sit, fructus tales *licite* emi vendi per l. 8. ff. de C. E. l. 25. ff. de A. E. V. aliasque ante allegatus; hodie tamen plerisque in Regionibus contrarium receptum est, veluti de Hispanis testatur Roderigo Tr. de annuis Redit. lib. 1. Q. 12. n. 38. de Gallis Mornatius in Tit. de Empt. Vend. Molin. Tr. de Commenc. & Usur. n. 470. de Sabaudis Faber. lib. 4. Tit. 17. Def. 8. n. 3. De Frisiis, Wissenbach. de Contr. Empt. §. 9. Sande Decif. Frif. lib. 3. Tit. 4. Def. 7. Quia enim quilibet mavult hodie accipere modicum quidpiam & renunciare magno commodo futuro incerto, Bartol. in l. 36. ff. de fidej. facile allicerentur homines, tanto vilio-

re

re pretio fructus vendendi, quanto messis incertior & casibus obnoxia: quo ipso autem incauto miseroque Agricola vili pecunia omnis annona posset auferri. Unde & in nostro Imperio Romano-Germanico, *Venditio ista fructuum* notabiliter restricta est, ut non aliter licita sit, nisi (1) constituto justo pretio, tempore Contractus vel 14. diebus post tempus messis, aut Vindemiæ, communi (2) ut cuncta fiant absque dolo. Ita enim habet *Ref. Pol. Tit. Von Verkaufung der Früchte auf dem Felde.* Tam de Anno 1548. quam de Anno 1577. Tit. 19. ub. daß solch Leihen auf die künfftigen Früchte (welches in effectu anders nicht ist, als an sich zukauffen,) zwar erlaubet seyn soll, jedoch daß dasselbe anders nicht geschehe, als auf den Schlag und gemeinen Kauff, was nemlich der Wein oder Getränke zur Zeit des Contracts oder aber 14. Tage, die nächsten nach dem Herbst oder Erndte gelten wird 10. Pœna statuta in contravenientes, ut non solum amittant pretium datum, sed & extraordinaria pœna Judicis afficiantur, ub. So hierinnen einiger Vorthail, Gefahr, Arglist oder Betrug gebraucht wurde, so wollen wir hiemit ernstlich, daß solche Abkauffer oder Ausleiher, die Haupt-Summa verlieren, und dazu von der Obrigkeit, ob auch gleich der arme Mann nicht klagt, ex officio nach Gestalt und Gelegenheit der Sache, an Ehren und Gut gestraffet werden soll. add. *Stat. Norib. l. 4. Tit. 11. §.* das Getränke. *Illustr. Dn. Stryk. Disp. de Darday. cap. 2. Christin. Vol. 3. Dec. 53.*

§. XVII.

Sed num licet emere redditum annuum consistentem in fructibus futuris, certo pretio? Esto casus. Titius

C

fol. 171 r

solvit Cajo centum Imperiales, ut hic Creditori singulis annis, modios decem frumenti (nam tunc unus modius 12. grossis emebatur,) præstet. Quæritur: An is contractus de jure subsistat? Videtur, quod sic, quia tempore contractus initi nulla demonstrari potest læsio, cum æque commodum vel incommodum nunc venditorem, nunc emptorem se qui possit, ex regula generali *l. 1. pr. ff. ad Sc. Trebell. l. 8. C. de R. V.* Verum cum ita facillima ad usurariam pravitatem via detur *l. 16. 17. C. de Usur.* Christoph von Hagen *Tr. de Usur. C. 4. n. 122.* Rectius statuitur, ejusmodi *Emptionem* non valere, nisi sub reductione ad valorem frumenti, quanti id vicennio præterito sapius valuerit, utque electioni *Venditoris* relinquatur, an tantum pecuniæ vel frumenti præstare velit. Molinæus *Tr. de Usur. p. 249.* Gail. *lib. 2. Obs. 9.* Vel, debere Creditorem pro singulis centenis octo, vel in pecunia vel in frumento solvere, Carpzov. *Dec. 294. n. 16. sq. Add. Const. Publ. Reform. Pol. 1577. Tit. 17.* Und nachdem 2c. & *Tit. 19. §. ult.* Aber da Korn oder Wein; Gülden gekauft 2c. dazu auch dem Verkäufer und Schuldener die Ablösung jedes Jahres, mit Erstattung des empfangenen Haupt; Geldes zu thun frey gelassen werden 2c.

§. XVIII.

Porro nec licitum est *Hereditatem futuram* certi *ventis* emere *l. 2. §. 2. ff. de Vulg. & pup. Substit.* Alicui enim sic *præmatura spes* *l. 1. §. 21. ff. de Collat. Bonor.* atque inducitur votum captandæ mortis *l. fin. C. de pact. Mæstert. de Just. Rom. LL. lib. 1. Dub. 40. p. 157.* Carpz. *P. 2. C. 35. Def. 17.* Nisi (1) is *vivens consentiat*, ut supra ostendimus. Etenim qui tali actui consentit, certus omnino est, contrahentes nullum captandæ ejus mortis votum fove.

fovere, alioquin consensum suum vel denegaret vel subtraheret, Fab. in *Cod. lib. 2. Tit. 3. Def. 10.* (2) Nisi celebretur ejusmodi actus inter *Milites* ad discrimen in aciem prodeuntes *l. 19. C. de pact.* Sed tunc quidem valet magis in vim ultimæ voluntatis, quam conventionis Richt. *Dec. 26. n. 18. Mæstert. p. 161.*

§. XIX.

Contra si agatur de Hereditate futura Tertii incerti vendenda, nemo inficias ibit, id quidem omni jure licitum esse *l. 8. ff. de C. E. quia spes ac alea videtur emptæ l. 7. & 11. ff. de H. v. A. V. & propter incertitudinem spes præmatura capi nequit, arg. l. 3. §. 2. ff. pro soc. Dauth. l. ult. C. de pact. n. 116. Carpzov. Part. 2. C. 35. Def. 17. n. 12.*

§. XX.

Sed quid de spe fideicommissi? Num & illam fideicommissarius potest vendere? Resp. quod sic *l. 65. §. 4. ff. ad SCr. Trebell. arg. l. fin. C. de H. v. A. V. l. 37. pr. ff. ad SCr. Treb.* Agitur enim hic de mortui (Testatoris restituenda) Hereditate, non viventis Fiduciarii sive gravati, Peregrin. de fideicommiss. *Art. 31. n. 3.* estque talis spes admodum probabilis etiam si ex futuro eventu pendeat *l. 9. fin. C. Commun. de legat. Tusch. lit. I. Concl. 629. n. 5. & 9.* Num & cogere potest Fideicommissarius heredem institutum ut hic caveat in eventum Conditionis *L. 4. C. ut in possess. Legat.* Quapropter istiusmodi spes rei appellatione venit *l. 4. ff. de H. vel. A. V. Kellenbenz. de Renunciat. Q. 6. n. 4. & est transmissibilis ad heredes, Cavalc. Dec. 19. n. 95. P. 3. Peregrin. cit. art. 31. cum radicatio post mortem instituentis jam adsit, Bartolus in l. 26. §. 1. ff. de leg. 1. Adstipulatur nostræ opinioni Carpzov. P. 2. Const. 35. Def. 18. n. 9. 10. Wissenbach. Disp. ad ff. 8. Thef. 10.*

§. XXI.

Quæ aliquando *sperantur*, recte legari constat ex §. 7. *Inst. de leg. & Fideic. l. 24. pr. ff. de leg. 1.* Sed quæritur: num illa *spes* a Legatario vendi possit? Affirmatur per *l. 5. C. de donat. l. 17. ff. de Hered. Vend. Ruin. Confil. 98. n. 15. lib. 1.* Etiam si *legatum sit conditionale*, v. g. si Venditor Legatarius ita contrahat cum Emptore: Vendo tibi Jus illud, quod tempore existentis conditionis habuero conf. Pantschmann *Quaest. 20. n. 39.* Non obstat *l. 41. ff. de Cond. & Demonstr.* Nam & creditor dici potest, cui sub conditione deberetur *l. 10. ff. de V. S.* Rebuff *ad c. l. licet pendente conditione nec cesserit, nec venerit dies l. 213. ff. de V. S.* Namque sufficit, Creditores dici & eos, quibus nondum competit Actio, est autem competitura: vel qui spem habent, ut competat, juxta Ulpianum *l. 54. ff. eod. §. 4. Inst. de V. O.*

§. XXII.

Quemadmodum *Hereditatem futuram*, sic & *actionem emere, vendere licet* *l. 1. ff. de H. vel A. V.* sive illa sit *præfens*, sive *futura*. Sic enim diserte *ICtus*; Nomina eorum, qui sub conditione, vel in diem debent, & emere & vendere solemus: ea enim est res, quæ emi & venire potest *l. 17. ff. eod.* Cum autem hic requiretur *justum pretium ex Constitutione Anastasiana l. pen. C. Mand. ad coercendos litis alienæ Redemptores, Brunnem. de Cessionib. cap. 1. n. 13. sqq.* quæritur non immerito: Num *Emptio spei ex Nomine incerto* competentis *licita* sit, etiam si fiat *minori pretio*, & Emptor plus possit exigere, quam revera dedit? Sane pro *negativa* militat generalitas *l. Anastasiana*, quam & ad *Actiones dubias* extendit Dn. Brunnemann. *c. l. n. 65. 66.* Ast tamen idem postea concedit *n. 71. in Nominibus incertæ affirmationis* non præcise posse *justum pretium determinari*, sed
arbi-

arbitrio Boni Viri definiendum esse, cum alias pretia rerum non in puncto Mathematico consistant &c. Unde *dubium vel incertum Nomen* posse minoris vendi ob periculum, recte statuunt Molin. *Tr. 2. Disp. 361. n. 9.* Mantic. de *T. & Amb. Conv. lib. 4. Tit. 13. n. 16.* Nam satius esset, qui pro Actione, quæ ascendit *spe dubia* ad centum, daret centum. Paris *Conf. 64. n. 16. lib. 4.* Philippi *observ. 3. ad Decis. 28. n. 5. sqq.* Et alias regulariter concessum est, debitum maturum *presenti pecunia minoris* emere, Lugo de *I. I. D. 26. Sect. 7. §. 1. n. 69.* Manz de *L. Anast. Q. 2. n. 18.* Præsertim id erit æquissimum, ut in *pretio* computentur expensæ probabiliter faciendæ vel factæ, Trentacinq. *lib. 2. Var. Resol. 2.* Joh. a Sande de *Cessionib. cap. 11. n. 9.*

§. XXIII.

Quæritur hac occasione. Num liceat *spem redimendi ex jure retractus* competentem vendere. Distingvimus, utrum ea oriatur ex *Jure Retractus gentilitio* sive Consanguinitatis, an *Conventionali*; ibi negamus ex communi DD. sententia, Berlich *P. 2. Concl. 39. n. 51.* Tiraquell. de *Retract. Consangu.* §. 26. *Closs. 1. n. 2. usque 39.* Pingizer. *Q. 30. n. 9.* Carpzov. *P. 2. C. 31. Def. 19.* Ratio clara est, quia hoc jus introductum, ut bona conserventur in Familia, idque extraneos excludit, §. 6. *Just. de J. N. G. & C. l. 3. §. ult. ff. de Cens. Brunnem. de Cess. cap. 4. n. 32.* Aliud dicendum de *spe* ex *Retractu Conventionali*, quam transferri in *Emptores* possumus *l. 122. §. 3. ff. de V. O. l. 23. ff. de H. v. A. V. l. ult. C. eod.* Trentacinq. *lib. 3. Resol. 10. Tit. de Empt. n. 5.* Sande de *Cess. cap. 5. memb. 29.* quia quod ad heredes transmitti potest, regulariter & alteri vendi potest.

*l. 42. ff. de Admin. Tut. l. 2. C. de pact. int. Empt. & Vend. Fa-
chin. lib. 2. Contr. cap. 11. Richt. Dec. 76. n. 48. Mantie. lib. 4.
Tit. 32. n. 13.*

§. XXIV.

Quod attinet *speciem ex jure ususfructus*, pariter distin-
guimus: Utrum Venditor ipsum *jus Usus. fructus* in Em-
ptorem transferre velit, an *commoditatem & utilitatem*? Pri-
ori casu Emptio ejusmodi nulla est *l. 66. ub. usumfructum
cedi non posse, ff. de jur. dot. l. ususfructus Cod. eod. l. 55. ff. ad
L. Falc. quia personæ ossibus cohæret §. 3. Inst. de Usufr.
Mozz. de reb. quæ emi & vend. poss. n. 39. Franzk. n. 8.
quib. mod. usufr. amitt. Ast bene licet commoditatem
fructus in futurum percipiendi Tertio vendere l. 12. §. 2. ff. de
usufr. l. 38. ff. eod. Brunnem. de Cess. cap. 4. n. 61. Mozz. c. l.
n. 39. Nimirum ut Emptor ea commoditate secure frua-
tur, quoad supervixerit Venditor, qui per Emptorem uti-
fruitur *L. c. 12. Interim Fructuarius præstat Proprieta-
rio cautionem ob speciem consolidationis l. 1. pr. ff. usufr. quem-
adm. cav. Quodsi usufructuarius usumfructum sponte post
ejus mortem ad proprietatem reversurum, velit hodie
ipsi vendere, nullo jure prohibetur §. 3. J. de usufr. ibi-
que Manz.**

§. XXV.

Uterius & *speciem servitutis* acquirere nobis integrum
est, quando contrahitur, ut servitus *futuro edificio* impo-
natur *l. 23. §. 1. ff. de Serv. Præd. Urb.* Licet enim non pos-
sit acquiri Servitus sine prædio *l. 1. §. 1. ff. comm. Præd. quia
Servitutes nihil aliud sunt, quam jura prædiorum l. 1. §.*
ult.

ult. ff. de R. D. L. 86. ff. de V. 5. Tamen bene conventio Servitutis ita afficiet *futurum* prædium, ut *tunc* incipiat esse Servitus, cum *incipiet* esse prædium. Talis enim Constitutio ex *re ipsa dilationem* capit *l. 73. ff. de V. O. jung. l. 98. eod. L. Labeo 10. ff. de Serv. Præd. Rust.* Sic qui ædificium habet, potest cum Vicino convenire, ut non solum præsentibus Luminibus, sed *ne* quidem *futuris officiis* *at l. 22. ff. de S. P. U. Anton. Fab. ad l. 23. §. 1. ff. eod.* Sic *labeo* existimavit, Servitutem constitui posse, ut æquam in tuo fundo *quærere, & inventam ducere liceat* *L. c. 10. ff. de S. P. R. add. Bachov. ad Treutl. D. 17. Tbes. 5. lit. A. Franzk. ad Tit. de Serv. n. 78. fgg. Brunnem. ad l. 22. §. 1. n. 6. ff. de S. P. V. Wissemb. Disp. 20. Th. 17.*

§. XXVI.

Spes Muneris seu officii vacaturi, superstite veteri Possessore, *licite non emitur*, ex generali ratione præmaturæ Ambitionis, morte Tertii gaudentis. Gondissalv. Villadiego *Tr. de legat. Q. 14. n. 73.* Quam durum enim & luctuosum existimaveris, seni forsan & emerito, videre quotidie ante oculos, invidentem vitæ & fortunæ suæ, verba sunt Matth. Stephani *de Jurisdic. Lib. 3. P. 1. c. 18. n. 24.* Graviter quoque in hanc rem differit Annæus Robertus *Lib. 1. Rer. Judic. cap. 7.* Nunquam, *inquiens*, corvos aut cæteras Aves, quæ laceratione corporum aluntur, tam rapido volatu ad cadavera per aërem ferri videmus, ægro tante officii opimi possessore, inhiantes cernimus alios ad extorquendam a languente resignationem, & spolia adhuc spiranti detrahenda, incredibili celeritate advolare. In specie *Beneficium Ecclesiasticum*, vivo Possessore
ad

ad alium, *spe saltem transferri vetant* canones per *c. 1. 2. sqq. X. de Concess. Præbend. & Eccles. non vacans.* - Unde nec *valida Emptio vacaturi Beneficii*, licet in tempus, quo mortuus fuerit Beneficiarius, conferatur, quia omnis ejusmodi via ad beneficia vacatura improbatur *cap. detestanda 2. X. de conc. Præb.* ibi: *mortis alienæ votum ingeritur &c.* adeo ut subsecuta etiam vocatione, talis emptæ Promissio non confirmetur *c. auditis de Elect. Panorm. in c. relatum de concess. Præb.* Quod enim principio nullum est, ex postfacto non convalescit *l. 29. ff. de R. J. Matth. Stephani c. 1. n. 20.* Excipitur solus Pontifex *cap. 2. X. de præb. cap. 4. de concess. præb.* Unde *Emptorem Officii nondum vacantis*, alias Simoniaco proximum, a crimine Simonie absolvere non dubitat Quiliel. Rodoam. *Tr. Tract. Tom. 15. p. 2. c. 7. n. 54.* ideo, quod in tali spe suspicionem Autoritas Papæ purget. Verum quia Papa licentiam peccandi non habet *c. 1. Dist. 4.* Simonia vero contra jus Divinum est, Soto de *J. & J. l. 9. Q. 5. Art. 2.* Simoniaca labes est tum Papæ vendentis, tum Emptoris accipientis, ubi spes ejusmodi vendita fuerit *c. nulla de concess. præb.* Dedeken. *Conf. Theol. V. 1. P. 2. p. 901. & append. ad vol. 1. p. 192.* M. Ant. de Dominis *Tr. de Republ. Eccles. lib. 9. cap. 9.* quia generatim committitur simonia, ubi munus Ecclesiasticum emitur *l. 31. C. de Episc. & Cler. Nov. 6. c. 1. §. 5. c. 1. c. 8. Q. 3.* Quare nec apud nos Patronus *spem functionis Ecclesiastica vendit* sine crimine Simonie & gravi periculo, Rittershuf. *ad Nouell. p. 1. c. 7. n. 30.* Gerhard. *de Ministr. Sect. 6. §. 116. v. Magd. Ritschen. Ordn. cap. 14. §. 11.*

§. XXVII.

Inter res incerto seu improbabiliter futuras eminet
cap.

captura ferarum, piscium vel avium, de quibus *L. 8. §. 1. ff. de Contr. Empr. L. 11. §. 18. ff. de Act. Empr. Vend. l. 12. ff. eod.* Rerum enim, quæ non sunt, quædam sunt per se & revera tales, quædam apparentur tales, quæ quidem jam sunt & existunt, sed quia de illarum corporibus, quantitate & qualitate Contrahentibus non consistet, perinde est ac si & ipsæ non existerent, quales sunt *jaculus retis, captus piscium vel avium*. Strauch. *Dissert. 15. Thes. 3.* Talium *Empr. Venditio pura est*, & pretium debetur, etiamsi nihil capiatur, quia *spes empra c. LL. Tuld. in Cod. de Contr. Empr. n. 4.* Lugo *de F. & F. D. 26. sect. 2. n. 15.* Mudæus *ad l. 8. de C. E. n. 5.* Si tamen per *Venditorem* steterit, quo minus aliquid captum fuerit, tenetur ad æstimationem illius, quod verisimiliter capi potuisset *l. 12. ff. de A. E.* Mudæus *ad Tit. de Act. Empr. cap. ult. n. 17.* Tuld. *in Cod. c. l.* Sicuti nec *Venditor* justam Querelam instituit, licet captum excedat pretium longo intervallo *L. c. 12.* Mudæus *c. l. n. 18.* Sande *lib. 3. Dec. Tit. 4. Def. 16.* Eleganter in hanc rem disserit Dn. a Pufendorff *Jurispr. Element. p. 149.* Quodsi, *inquiens*, a Contrahentibus consentiatur in pretium alicujus rei, cujus quantitas Contrahentibus obscura, a casu dependeat, u. g. si quis pretio potestatem piscandi in fluvio alicui vendat, pro æquali illud habebitur, in quod conventum, etsi post vel uberior pretio vel minor captura fuerit. Quia cum istæ res insignem habeant latitudinem, spectari solet in iis, quod ordinarie solet obtingere, *excessus & defectus casui imputantur*, nec ex illis contractus firmitati quid decedit.

§. XXVIII.

Huc pertinet decantata illa lis inter *Piscatores Milesios*
D vel

vel ut alii volunt, *Jonios & Emptorem Jactus retis*: Ille extractam verriculo piscatorio mensam auream sibi adscribebat; se enim omnia, quæ extraherentur seu *fortunam jactus redemisse*. Piscatores contra excipiebant, super sola *piscium captura* fuisse conventum. Et omnino hic non de auro extrahendo, sed *piscibus* fuerat cogitatum. Quare non dubitamus *contra Emptorem* pronunciare cum Dn. Pufend. *de J. N. & G. lib. 5. cap. 5. §. 6.* Neque enim obstat, quod *alea* hic versata fuerit. Nam illa *exten-tenda* quidem ad *quantitatem piscium* extrahendorum, non autem ad *quodvis genus rerum*, quod inusitato casu in rete incidere potest. Cæterum Apollo Delphicus istam mensam *Sapientissimo* adjudicans, ostendit se Juris oppido insipientem. Ita enim sapientior rem quamlibet auferre posset. Strauch. *Dissert. 15. Thes. 3. in fin.* Nisi potius sub illo Oraculo astutam Sacerdotum gentilium avaritiam latuisse putes cum Dn. Pufend. *c. l. vid. Val. Maxim. lib. 4. cap. 1. §. 7.*

§. XXIX.

Quia Imperator jactum retis cum *Emptione missilium* l. 8. §. 1. ff. de C. E. conjunxit, paucis & hoc declarabimus. Erant autem *Missilia* apud Romanos vel Tesserae lignæ cum notis rerum, vel interdum res ipsæ, quas prætores vel Consules jactabant in Populum §. 47. *Inst. de R. D. Plin. lib. 33. cap. 2.* Exempla allegat manz. *ad c. §.* Hodie per *Missilia* intelligimus aureos & argenteos illos nummos, qui plerumque post Coronationem Imperatoris in populum spargi solent. Limnæus *de J. Publ. lib. 2. cap. 5. n. 4. add. Dither. Besold. Cont. n. 100.* Quodsi jam olim
spes

spei Misselium vendita, & dein aliquid acceptum erat, quod postea constabat non fuisse mittentis atque evincebatur, Venditor non tenebatur de evictione *l. 8. ff. de C. E.* Ratio in textu, quoniam *spei* est vendita si quid capietur, *qualecunque id fuerit*, quod capietur *l. 10. ff. de Her. l. Act. Vend. Molin. Tr. 2. Disf. 346. §. 14. fin.*

§. XXX.

Agmen claudant *Notæ* (*Missilibus Romanis* valde similes) qua *felices*, qua *infelices* ex olla sive urna fortunæ extrahendæ, postquam certo pretio emptæ fuerint. Et si enim emptio hujus *spei* admodum sit incerta, licita tamen reputatur arg. *l. 8. l. 9. §. 1. de C. E. L. 12. & sq. ff. de Act. Empt.* quia prohibitum in se non est, aliquid fortunæ committere Molin. *Disp. 511. n. 3.* Modo tamen fraus absit, a qua cum raro Venditor ejusmodi *spei* sive aleæ (germanice die Glücksz Būdner,) reperiantur immunes, non nisi publica Autoritate istud genus Emptionis exerceri fas est Molin. *c. l. Struv. Exercit. 15. Thes. 58. fin.* additis certis Hominibus, qui videant, ne major numerus Notarum infeliciū in urnam injiceatur, quam ferat æstimatio rerum, quæ sorti exponuntur, & ut fortunatæ omnes in urnam conjiceantur. Justitiam hujus Aleæ pluribus adstruxit Martin. Delrio *Disquis. Magic. lib. 4. cap. 4. Q. de Contractu Sortis sive Lotariæ p. 215. sqq.* Frustra dissentiente Francisco Cyriac Nig. *Controv. Forensf. 422.*

§. XXXI.

Sed properamus ad FINEM *Empt Spei*, qui est, *acquisitio alicujus rei vel juris*, eventu vel probabili vel improbabili.

babiliter *futuri*, adeoque gignit illa EFFECTUM (1) suspensivum, ut scilicet id futurum *ementi* non confestim acquiratur, verum ubi casus, sub quo pendet *Emptio*, extiterit vel non extiterit. Itaque in *Emptione Spei Conditionata* sive *Expressa* sive *Tacita*, expectandum est, num futurum illud, cujus gratia contrahitur, revera existat. Sic *Emptio fructuum futurorum* non nisi natis fructibus perficitur, ut supra ostensum est. Aliud obtinet in *Emptione Spei pura* v.g. Captus Pascium vel Avium Missilium, aleæ, Symbolorum ex urna fortunæ, Hereditatis incertæ, nominis non boni, & Similium, tunc enim *Emptio Spei* parit (2) EFFECTUM purum; *Emptio* enim statim perfecta est ab initio juxta l. 8. ff. de C. E. Etiam si post *nihil* lucratum fuerit, quia id actum intelligitur. L. 11. §. 18. ff. de Act. Empt. Vend. Maluit enim *Emptor* ab eventu pendere adeoque & commodum & incommodum æque tenetur ferre. Brunnem. ad l. 12. ff. de A. E. V.

§. XXXII.

Coronidis loco inquire lubet, num famosissimum illud Remedium l. 2. Cod. de Resc. Vend. in hac *Emptione Spei* quoque inveniat locum? Sane non desunt, qui hoc *Emptori Spei* liberali manu concedunt. Horum Antesignanus Tiber. Decianus Resp. 17. n. 42. Volum. 2. Imo in *spe vendita* inquit, habet locum l. 2. C. de R. V. ut tradunt Pet. de Anch. & Imol. in C. cum causa X. de Empt. Vend. quem sequitur D. Aleman. Palastr. Consult. Illustr. Conf. 7. de J. Primogen. Pariter & Tiraquellus de LL. Connub. Gloss. 2. §. 32. ub. & quidem usque adeo, ut in *spe vendita* habeat

habeat locum *l. 2. C. de Resc. V.* habita videlicet ratione pretii, quod communiter datum fuisset pro *ca spe* &c. Verum id rectius & *Emptori & Venditori spei* denegatur. Neque enim hic attendi debet illud pretium, quod alius offert, vel quanti exteris vendi potuisset, Richt. *Decif. 99. n. 139.* Neque in considerationem venit *lasio ab eventu* fortunæ ortum deducens, & post contractum emergens *L. fin. C. de in Integr. Rest. Wefenb. P. 3. Conf. 117. n. 19.* cum non videatur damnum pati, qui perdidit *spem lucri futuri l. 7. C. de usur. arg. l. Proculus 26. ff. de damn. infect. Et sugg. Sichard. ad l. 5. C. de in Integr. Rest. n. 2.* Et quomodo live *Emptor* live *Venditor Spei* læsus dici posset, cum tempore contractus *in iti* de certo commodo vel incommodo non constiterit. *conf. Consil. Argent. 33. n. 32.* Dicendum enim, inæqualitatem tempore modo dicto intercessisse, Anton. Fab. *Rational. ad L. 59. ff. de Contr. Empt.* Accedit, quod contrahentes *de spe*, sciverint, fortunæ hic multum deberi. At qui sciunt, & volunt, similes sunt iis, qui *Acti-ones* suos remittunt, *l. 1. fin. ff. de Act. Empt. arg. l. 1. C. si maj. fact. alienat fact. sine Decret. ratib. L. 34. C. de Transact.* Et palam est, neminem damno affici, qui scit & consentit *l. 145. ff. de R. I. L. 11. C. de Resc. Vend.* Quodque consulto fit, donare intelligitur *L. 53. ff. de R. I.* Unde Thomas Maulius *Tract. de Empt. Vend. Tit. 12. n. 33.* recte concludit: ob *eventu* quoque *incertum*, quod alicui commodo, aut e diverso, damno & detrimento, prout res se dedissent, esse potuisset, *cessat Remedium L. 2. C. de R. V.* Pariter sicut id cessat in vendita *Incerti* Hereditate. Ut enim lucrum, ita & damnum spectat ad emptorem *L. 2. §. 9. ff. de Hered. l. Act. Vend.* Unde vulgo dicitur, Heredis

litatem non esse in pretio, sicut frustra conferatur quantitas pretii cum quantitate Hereditatis. Mornacius ad L. 4. C. de Hered. Vend. Casum memorabilem, ubi Venditori Spei denegatum fuit Remedium L. 2. exhibet Sande Decis. Fris. Def. 16. p. 192. add. Pinellus ad L. 2. C. de Resc. Vend. Part. 1. Lib. 2. n. 16.

§. XXXIII.

AFFINIS *Emptioni Spei* est *Affecuratio* inter Mercatores recepta, de qua vid. Stypman. de *Jure Maritimo* p. 4. c. 7. n. 720. sqq. Dn. Lynker. de *Bodmeria Thes.* 43. Item *Emptio per averfionem*, wenn man was kauft in Bogen, Sammthafft, nicht Stückweise, ubi omne periculum *Emptoris* est l. 4. §. 1. ff. de peric. & commod. rei vend. Requisita ejusmodi *Emptionis* tradit Berlich. P. 3. Dec. 346. conf. Carpzov. P. 2. Const. 33. Def. 9. n. 1. Lib. 5. Resp. 15. n. 1.

SOLI DEO GLORIA!

A01 1474495

